

Den Europæiske Unions Tidende

C 290

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

1. oktober 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 290/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 282 af 24.9.2011	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 290/02	Sag C-370/11: Sag anlagt den 12. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	2
2011/C 290/03	Sag C-377/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 18. juli 2011 — International Bingo Technology, S.A. mod Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)	2
2011/C 290/04	Sag C-381/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 18. juli 2011 — Manuel Mesa Bertrán y Cristina Farrán Morenilla mod Novacaixagalicia	3

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 290/05	Sag C-385/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 19. juli 2011 — Isabel Elbal Moreno mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	3
2011/C 290/06	Sag C-389/11 P: Appel iværksat den 22. juli 2011 af Région Nord-Pas-de-Calais til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. maj 2011 i forenede sager T-267/08 og T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais og Communauté d'Agglomération du Douaisis mod Kommissionen	4
2011/C 290/07	Sag C-398/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 27. juli 2011 — Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power og Walter Walsh mod Minister for Social and Family Affairs og Attorney General	5
2011/C 290/08	Sag C-399/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Constitucional, Madrid (Spanien) den 28. juli 2011 — straffesagen mod Stefano Melloni — den anden part: Ministerio Fiscal	5
2011/C 290/09	Sag C-403/11: Sag anlagt den 27. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien	6
2011/C 290/10	Sag C-407/11 P: Appel iværksat den 1. august 2011 af Government of Gibraltar til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 24. maj 2011 i sag T-176/09, Government of Gibraltar mod Europa-Kommissionen	6
2011/C 290/11	Sag C-410/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 1. august 2011 — Pedro Espada Sánchez m.fl. mod Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	7
Retten		
2011/C 290/12	Sag T-370/11: Sag anlagt den 8. juli 2011 — Polen mod Kommissionen	9
2011/C 290/13	Sag T-392/11: Sag anlagt den 22. juli 2011 — Iran Transfo mod Rådet	9
2011/C 290/14	Sag T-398/11 P: Appel iværksat den 25. juli 2011 af Yvette Barthel m.fl. til prøvelse af Personalerettens kendelse af 10. maj 2011 i sag F-59/10, Barthel m.fl. mod Domstolen	10
2011/C 290/15	Sag T-404/11: Sag anlagt den 25. juli 2011 — Turbo Compressor Manufacturer mod Rådet	11
2011/C 290/16	Sag T-420/11: Sag anlagt den 31. juli 2011 — Ocean Capital Administration m.fl. mod Rådet	12
2011/C 290/17	Sag T-422/11: Sag anlagt den 5. august 2011 — Computer Resources mod Publikationskontoret ...	13

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2011/C 290/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 282 af 24.9.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 269 af 10.9.2011

EUT C 252 af 27.8.2011

EUT C 238 af 13.8.2011

EUT C 232 af 6.8.2011

EUT C 226 af 30.7.2011

EUT C 219 af 23.7.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Sag anlagt den 12. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-370/11)

(2011/C 290/02)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 36 og 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet det har opretholdt regler, hvorefter værditilvækst opnået, når investeringsinstitutter uden tilladelse i henhold til direktiv 85/611/EØF⁽¹⁾ tilbagekøber egne andele, ikke er skattepligtig, når disse investeringsinstitutter er etableret i Belgien, mens sådan værditilvækst er skattepligtig, når investeringsinstitutter, der er etableret i Norge eller Island, tilbagekøber egne andele.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anført, at de omhandlede nationale bestemmelser afholder personer, der er hjemmehørende i Belgien, fra at investere i investeringsinstitutter, der er etableret i Norge eller Island, da værditilvækst ved sidstnævnte institutters tilkøb af egne andele ikke indrømmes den skattefritagelse, som finder anvendelse på værditilvæksten, når investeringsinstitutter, der er etableret i Belgien, tilbagekøber egne andele.

Kommissionen har gjort gældende, at en sådan forskelsbehandling begrænser de frie kapitalbevægelser, der er sikret ved EØS-aftalens artikel 40. Den udgør ligeledes en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser, hvilket udgør en tilsidesættelse af EØS-aftalens artikel 36.

Kommissionen har som svar på de belgiske myndigheders indsigelser for det første anført, at den sondring, som den belgiske lovgiver foretager inden for kategorien investeringsinstitutter etableret i Den Europæiske Union, dvs. i forhold til, om de har tilladelse i henhold til direktiv 85/611/EØF, ikke er genstand for nærværende sag. Kommissionen har for det andet og tredje bestridt argumentationen om, at de ovenfor omhandlede foranstaltninger er begrundet i hensynet til en effektiv skattekontrol eller i manglende ordninger for udveksling af oplysninger. Kommissionen har i denne forbindelse konstateret, at Belgien, Norge og Island har ratificeret konventionen om administrativ bistand på skatteområdet, der er udarbejdet under ledelse af OECD og Europarådet, og at dobbeltbeskatningsoverenskomster, der er indgået mellem Belgien og henholdsvis Norge og Island, fastsætter ordninger til udveksling af oplysninger mellem disse lande.

(¹) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20.12.1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 18. juli 2011 — International Bingo Technology, S.A. mod Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

(Sag C-377/11)

(2011/C 290/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* International Bingo Technology, S.A*Sagsøgt:* Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør det forhold, at bingospillerne indbetaler den del af bingopladerens pris, som vedrører gevinsterne, et reelt forbrug af varer og tjenesteydelser, med den virkning at disse skal medtages i momsgrundlaget?
- 2) Skal sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 17, stk. 5, og artikel 19, stk. 1 (¹), fortolkes således, at der med disse artikler indføres en sådan harmoniseringsgrad, at de er til hinder for, at de enkelte medlemsstater kan operere med andre løsninger i national lovgivning eller retspraksis, for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der i momsgrundlaget skal medregnes den del af bingopladerens pris, som skal anvendes til udbetaling af gevinster, med den virkning, at der skal foretages en regulering af nævneren i forbindelse med beregningen af pro rata-satsen?
- 3) Skal sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 17, stk. 5, og artikel 19, stk. 1, fortolkes således, at disse artikler er til hinder for en national retspraksis, hvorefter der i momsgrundlaget for så vidt angår bingospil medregnes de beløb, som svarer til gevinsterne størrelse, og som de forskellige spillere indbetaler i forbindelse med deres køb af bingoplader, med den virkning, at de skal medtages i nævneren i forbindelse med beregningen af pro rata-satsen?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 18. juli 2011 — Manuel Mesa Bertrán y Cristina Farrán Morenilla mod Novacaixagalicia

(Sag C-381/11)

(2011/C 290/04)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Manuel Mesa Bertrán og Cristina Farrán Morenilla

Sagsøgt: Novacaixagalicia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvis et kreditinstitut tilbyder en kunde, med hvilken det forinden har indgået en kontrakt om optagelse af et boliglån, en swap-aftale for at dække risikoen for udsving i renten på det pågældende lån, er der så tale om investeringsrådgivning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39 (¹)?

- 2) Medfører den omstændighed, at egnethedstesten for private investorer i direktivets artikel 19, stk. 4, ikke foretages, at den aftale om finansiel rente-swap, der er indgået mellem den pågældende investor og det rådgivende kreditinstitut, skal anses for en nullitet?
- 3) Såfremt den ovennævnte ydelse ikke anses for investeringsrådgivning, medfører den omstændighed alene, at der erhverves et komplekst finansielt instrument såsom en rente-swap uden at den hensigtsmæssighedstest, der er omhandlet i direktivets artikel 19, stk. 5, udføres af grunde, der kan tilskrives kreditinstituttet, at den aftale om erhvervelse heraf, der er indgået med kreditinstituttet selv, skal anses for en nullitet?
- 4) Udgør den omstændighed alene, at et kreditinstitut tilbyder et komplekst finansielt instrument, der er forbundet med et boliglån, jf. direktivets artikel 19, stk. 9, en tilstrækkelig grund til at udelukke opfyldelse af forpligtelsen til at udføre den egnetheds- og hensigtsmæssighedstest, som i henhold til direktivets artikel 19 skal foretages i relation til en privat investor?
- 5) Er det for at udelukke opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i direktivets artikel 19, nødvendigt, at det finansielle produkt, som det udbudte finansielle instrument er forbundet med, er underlagt retlige standarder om beskyttelse af investorerne, der kan sammenlignes med dem, der er foreskrevet i direktivet?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 19. juli 2011 — Isabel Elbal Moreno mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sag C-385/11)

(2011/C 290/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Isabel Elbal Moreno

Sagsøgte: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en alderspension, der er baseret på bidragsbetaling som den, der er fastsat i den spanske socialsikringsordning, som følger af bidrag betalt af og til fordel for arbejdstageren under hele dennes karriere, omfattet af begrebet »ansættelsesvilkår«, jf. forbuddet mod forskelsbehandling i § 4 i direktiv 97/81 ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt Domstolen måtte besvare det første spørgsmål bekræftende og fastslå, at en alderspension som den, der er indeholdt i den spanske socialsikringsordning, og som er baseret på bidragsbetaling, er omfattet af begrebet »ansættelsesvilkår« i § 4 i direktiv 97/81, skal forbuddet mod forskelsbehandling i § 4 da fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, der — som følge af en dobbelt anvendelse af pro rata temporis-princippet — af deltidsansatte kræver en forholdsmæssigt længere bidragsperiode i forhold til fuldtidsansatte for i givet fald at få adgang til en alderspension baseret på bidragsbetaling, hvis størrelse er forholdsmæssigt nedsat i forhold til de deltidsansattes arbejdstid?
- 3) Som supplerende spørgsmål til de foregående spørgsmål, kan en lovgivning som den spanske lovgivning (der er indeholdt i syvende tillægsbestemmelse til den almindelige lov om social sikring), som vedrører ordningen for bidrag til, adgang til og fastsættelse af alderspension for deltidsansatte anses for et af de »lønelementer og lønvilkår«, som er omfattet af forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 4 i direktiv 2006/54 ⁽²⁾ og artikel 157 i den konsoliderede udgave af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 141 EF)?
- 4) Som et subsidiært spørgsmål til de foregående spørgsmål, for det tilfælde, at den spanske alderspension, baseret på bidragsbetaling, hverken er omfattet af begrebet »ansættelsesvilkår«, eller af begrebet »lønelementer og lønvilkår«, skal forbuddet mod direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn, som er fastsat i artikel 4 i direktiv 79/7 ⁽³⁾ da fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, der — som følge af en dobbelt anvendelse af pro rata temporis-princippet — af deltidsansatte (som hovedsageligt er kvinder) kræver en forholdsmæssigt længere bidragsperiode i forhold til fuldtidsansatte for i givet fald at få adgang til en alderspension, baseret på bidragsbetaling, som er forholdsmæssigt nedsat i forhold til de deltidsansattes arbejdstid?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/81/EF af 15.12.1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS — Bilag: Rammeaftale om deltidsarbejde (EFT L 14, s. 9).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).

⁽³⁾ Rådets direktiv 79/7/EØF af 19.12.1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6, s. 24).

Appel iværksat den 22. juli 2011 af Région Nord-Pas-de-Calais til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. maj 2011 i forenede sager T-267/08 og T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais og Communauté d'Agglomération du Douaisis mod Kommissionen

(Sag C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Région Nord-Pas-de-Calais (ved avocats M. Cliquennois og F. Cavedon)

De andre parter i appelsagen: Communauté d'Agglomération du Douaisis, Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. maj 2011 i forenede sager T-267/08 og T-279/08 ophæves.
- Der gives Région Nord-Pas-de-Calais medhold i de påstande, som regionen har nedlagt i sagen i første instans.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført to anbringender til støtte for appellen.

Med det første anbringende foreholder Région Nord-Pas-de-Calais Retten at have nægtet at undersøge de klagepunkter, som er blevet fremsat over for Kommissionens beslutning K(2008) 1089 endelig af 2. april 2008, tilbagekaldt og erstattet af Kommissionens afgørelse K(2010) 4112 endelig af 23. juni 2010, begge om samme statsstøtte C 38/2007 (ex NN 45/2007). Ifølge appellanten besvarer den nye afgørelse i realiteten de indlæg, som appellanten har afgivet i forbindelse med det oprindelige søgsmål for Retten, uden at appellanten får mulighed for at blive hørt inden for rammerne af en ny forudgående administrativ procedure.

Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar og kontradiktionsprincippet i forbindelse med den administrative procedure, idet Kommissionen har vedtaget en ny afgørelse ved at fritage sig for forpligtelsen til at overholde de væsentlige formkrav forbundet med denne vedtagelse. Kommissionen har således ændret sin analyse vedrørende arten af den omhandlede statslige foranstaltning og revideret metoden for beregning af de referencsatser, der er gældende på tidspunktet for tildelingen af statsstøtten til Arbel Fauvet Rail SA.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 27. juli 2011 — Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power og Walter Walsh mod Minister for Social and Family Affairs og Attorney General

(Sag C-398/11)

(2011/C 290/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power og Walter Walsh

Sagsøgte: Minister for Social and Family Affairs og Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder direktiv 2008/94/EF⁽¹⁾ anvendelse på sagsøgernes situation henset til direktivets artikel 1, stk. 1, og til den omstændighed, at det tab af pensionsydelse, som sagsøgerne har påstået, ikke i irsk ret [er] et tilgodehavende hos deres arbejdsgiver, som ville blive anerkendt under konkursbehandlingen eller enhver afvikling af sagsøgernes arbejdsgiver, og som i øvrigt ikke giver grundlag for et krav mod deres arbejdsgiver under omstændighederne i denne sag?
- 2) Kan den nationale ret ved bedømmelsen af, om staten har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 8, tage hensyn til den statsfinansierede pension, som sagsøgerne vil modtage (idet modtagelsen ikke påvirkes af en forbindelse med den erhvervstilknyttede pensionsordning) og sammenligne (a) den samlede statspension og værdien af den pension, som sagsøgerne vil eller sandsynligvis faktisk vil modtage fra den relevante erhvervstilknyttede pensionsordning med (b) den samlede statsfinansierede pension og værdien af hver af sagsøgernes akkumulerede pensionsydelse på tidspunktet for ordningens afvikling, hvor der blev taget hensyn til statspensionen ved udformningen af det pensionsydelsesniveau, som sagsøgerne gjorde krav på?
- 3) Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, indebærer nogen af de beløb, som sagsøgerne sandsynligvis faktisk vil modtage, da, at staten har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 8?
- 4) Er det nødvendigt, for at direktivets artikel 8 finder anvendelse, at fastslå en årsagsforbindelse mellem sagsøgernes tab af deres pensionsydelse og arbejdsgiverens insolvens, bortset fra de omstændigheder, at (i) pensionsordningen er underfinansieret på tidspunktet for arbejdsgiverens insol-

vens, og (ii) arbejdsgiverens insolvens betyder, at arbejdsgiveren ikke har midlerne til at bidrage tilstrækkeligt med penge til pensionsordningen til at gøre det muligt at opfylde medlemmernes pensionsydelse fuldt ud (idet arbejdsgiveren ikke er forpligtet til at gøre det, når ordningen er under afvikling)?

- 5) Opfylder de af Irland truffe foranstaltninger, der er henvist til ovenfor, forpligtelserne i henhold til direktivet henset til de sociale, erhvervsmæssige og økonomiske faktorer, som Irland tog i betragtning ved revisionen af pensionsbeskyttelsen efter Robins-dommen [...] og navnlig henset til »kravet om en afbalanceret økonomisk og social udvikling i Fællesskabet«, der er henvist i tredje betragtning til direktivet?
- 6) Udgør den økonomiske situation [...] en tilstrækkeligt usædvanlig situation til at begrunde et lavere beskyttelsesniveau for sagsøgernes interesser end det, som ellers kunne kræves, og hvad er det lavere beskyttelsesniveau i givet fald?
- 7) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, udgør den omstændighed, at de af staten truffe foranstaltninger efter Robins-dommen ikke har medført det resultat, at sagsøgerne vil modtage over 49 % af værdien af deres akkumulerede pensionsydelse i henhold til deres erhvervstilknyttede pensionsordning, da i sig selv en grov tilsidesættelse af statens forpligtelser, således at sagsøgerne er berettigede til erstatning (dvs. uden særskilt bevis for, at statens handlinger efter Robins-dommen udgjorde en grov og åbenbar tilsidesættelse af statens forpligtelser i henhold til direktivets artikel 8)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22.10.2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, EUT L 283, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Constitucional, Madrid (Spanien) den 28. juli 2011 — straffesagen mod Stefano Melloni — den anden part: Ministerio Fiscal

(Sag C-399/11)

(2011/C 290/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Constitucional

Parter i hovedsagen

Straffesagen mod: Stefano Melloni

Den anden part: Ministerio Fiscal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299/RIA ⁽²⁾, fortolkes således, at den er til hinder for, at de nationale judicielle myndigheder under de omstændigheder, der fremgår af denne bestemmelse, betinger fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre af, at den omhandlede dom kan prøves på ny for at sikre den eftersøgte ret til forsvar?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, er artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA forenelig med de krav, der kan udledes af retten til effektive retsmidler og en retfærdig rettergang som fastsat i artikel 47, og af retten til forsvar, der er garanteret i artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder?
- 3) For det tilfælde, at det andet spørgsmål besvares bekræftende, tillader artikel 53, hvis den fortolkes systematisk i forhold til de anerkendte rettigheder i [org. s. 25] charterets artikel 47 og 48, at en medlemsstat med henblik på at undgå en indskrænkende eller krænkende fortolkning af en grundlæggende rettighed, der er anerkendt i denne medlemsstats forfatning, betinger overgivelsen af en person, der er dømt in absentia, af, at denne dom prøves på ny i den udstedende medlemsstat, hvorved disse rettigheder opnår et højere beskyttelsesniveau end det, der kan udledes af EU-retten?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1).

⁽²⁾ Rådets Rammeafgørelse af 26.2.2009 om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA, rammeafgørelse 2005/214/RIA, rammeafgørelse 2006/783/RIA, rammeafgørelse 2008/909/RIA og rammeafgørelse 2008/947/RIA samt styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder og fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen (EUT L 81, s. 24).

Sag anlagt den 27. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-403/11)

(2011/C 290/09)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Valero Jordana og I. Hadjiyiannis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, 2, 3 og 6, (bortset fra

området Cuenca Fluvial de Cataluña), artikel 14, stk. 1, litra c), (bortset fra vandområdeplanerne for Cuenca Fluvial de Cataluña, Balearerne, Tenerife, Guadiana, Guadalquivir, Cuenca Mediterránea Andaluza, Tinto-Odiel-Piedras, Guadalete-Barbate, Galicia-Costa, Miño-Sil, Duero, Cantábrico Occidental, og Cantábrico Oriental) og artikel 15, stk. 1, (bortset fra området Cuenca Fluvial de Cataluña), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾ af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der foreligger en tilsidesættelse af direktivets artikel 13 og 15:

Idet Spanien ikke har vedtaget eller offentliggjort nationale vandområdeplaner (bortset fra vandområdeplanen for »Cuenca Fluvial de Cataluña«), har Kommissionen dermed ikke modtaget noget eksemplar af sådanne planer inden den 22. marts 2010, der er den i direktivet fastsatte frist, og heller ikke til dato. Følgelig finder Kommissionen, at Spanien har tilsidesat direktivets artikel 15, stk. 1, (bortset fra vandområdeplanen for »Cuenca Fluvial de Cataluña«).

Der foreligger en tilsidesættelse af direktivets artikel 14:

Hvad angår rammedirektivets artikel 14, stk. 1, litra c), sammenholdt med samme direktivs artikel 13, stk. 6, er det Kommissionens opfattelse, at proceduren vedrørende offentlig oplysning og høring om udkast til vandområdeplaner, der er foretaget i forhold til »Cuenca Fluvial de Cataluña«, hvor planen allerede er vedtaget, nu er påbegyndt i tolv andre vandområder: Balearerne, Tenerife, Guadiana, Guadalquivir, Cuenca Mediterránea Andaluza, Tinto-Odiel-Piedras, Guadalete-Barbate, Galicia-Costa, Miño-Sil, Duero, Cantábrico Occidental, og Cantábrico Oriental.

Kommissionen har konkluderet, at Spanien, når bortses fra de nævnte 13 vandområder, har tilsidesat direktivets artikel 14, stk. 1, litra c).

⁽¹⁾ EFT L 327, s. 1.

Appel iværksat den 1. august 2011 af Government of Gibraltar til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 24. maj 2011 i sag T-176/09, Government of Gibraltar mod Europa-Kommissionen

(Sag C-407/11 P)

(2011/C 290/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Government of Gibraltar (ved D. Vaughan, QC, og barrister M. Llamas)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Kongeriget Spanien

Appellantens påstande:

- a) Kendelsen afsagt af Retten den 24. maj 2011 i sag T-176/09 ophæves.
- b) Det fastslås, at Government of Gibraltars søgsmål i sag T-176/09 kan antages til realitetsbehandling.
- c) Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at der træffes afgørelse om sagens realitet.
- d) Subsidiært hjemvises sagen for så vidt angår påstand b) og c) til Retten med en henstilling om, at Retten skal behandle eventuelt uafprøvede påstande om formaliteten samtidig med, at den træffer afgørelse om realiteten.
- e) Kommissionen og Spanien tilpligtes at betale Government of Gibraltars omkostninger i forbindelse med sagen for Domstolen og i forbindelse sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anfægtet Rettens dom og fremført følgende anbringender:

- 1) Retten tilsidesatte EU-retten, idet den anvendte eller foretog en urigtig anvendelse af reglerne om delvis annullation og udskillelse i den foreliggende sag, eftersom den foreliggende sag kan sidestilles med en opdatering af et register over en ejendoms udstrækning, og der er således ikke tale om delvis annullation eller udskillelse i egentlig forstand. Det er åbenbart, at dele af lokaliteten ES6120032 er fejlagtigt beskrevet eller baseret på urigtige og misvisende oplysninger afgivet af Spanien. Omfanget af lokaliteten bør korrigeres gennem en hensigtsmæssig og forholdsmæssig annullation.
- 2) Retten tilsidesatte EU-retten, idet den fastslog, at en delvis annullation af afgørelse 2009/95 ⁽¹⁾, således som begæret af Government of Gibraltar, (1) ville indebære, at Domstolen skulle omdefinere den geografiske afgrænsning af lokaliteten ES6120032 og fuldstændigt ændre lokaliteten ES6120032, (2) hvilket ville medføre en ændring af indholdet af beslutning 2009/95, som åbenlyst ikke efterfølgende ville kunne udskilles fra resten af beslutning 2009/95.
- 3) Retten tilsidesatte EU-retten, idet den fastslog, at der ikke forelå beviser for, at en ny afgrænsning af lokaliteten ES6120032, således som påstået af Government of Gibraltar, opfyldte de kriterier, der er fastlagt i bilag III til habitatdirektivet om udlægning af en lokalitet af fællesskabsbetydning, selv om der var fremlagt tilstrækkelige beviser vedrørende de faktiske og retlige omstændigheder, som godtgjorde, at en ny afgrænsning opfyldte disse kriterier, og det modsat var aldrig blevet påstået af sagens parter. Retten foretog således en urigtig gengivelse af bevismaterialet og/eller en fejlagtig

retlige kvalificering af de faktiske omstændigheder og drog urigtige retlige konklusioner heraf og/eller anlagde en åbenbart urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og foretog endvidere en urigtig retlig prøvelse og anvendte forkerte procedurer på de faktiske omstændigheder.

- 4) Derudover eller subsidiært begik Retten en rettergangsfejl, hvorved Government of Gibraltars interesser blev krænket igennem en tilsidesættelse af retten til forsvar, idet Retten ikke gav Government of Gibraltar mulighed for at udtale sig om de dokumenter, som de andre parter i sagen havde indgivet, idet Retten ikke gjorde Government of Gibraltar bekendt med et dokument, som var indgivet af Spanien, og som var vigtigt for bedømmelsen af det problem, som Retten skulle tage stilling til i sin kendelse, og idet Retten anvendte forkerte procedurer på de faktiske omstændigheder.
- 5) Derudover, eller subsidiært begik Retten en rettergangsfejl, hvorved Government of Gibraltars interesser blev krænket, idet Retten ikke angav nogen begrundelse til støtte for beslutningen om, at der ikke forelå noget bevis for, at en ny afgrænsning af lokaliteten ES6120032, som påstået af Government of Gibraltar, opfyldte kriterierne i bilag III til habitatdirektivet om udlægning af en lokalitet af fællesskabsbetydning, og/eller idet Retten ikke tog hensyn til, eller tilsidesatte, beviserne til støtte for det modsatte.

⁽¹⁾ 2009/95/EF: Kommissionens beslutning af 12.12.2008 om vedtagelse af anden ajourførte liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (meddelt under nummer K(2008) 8049) (EUT L 43, s. 393).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 1. august 2011 — Pedro Espada Sánchez m.fl. mod Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Sag C-410/11)

(2011/C 290/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pedro Espada Sánchez m.fl.

Sagsøgt: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrænsningen på 1 000 særlige trækningsrettigheder i artikel 22, stk. 2, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montréal-konventionen) for luftfartsselskabets erstatningsansvar i tilfælde af ødelæggelse, bortkomst eller beskadigelse af bagagen, sammenholdt med samme konventions artikel 3, stk. 3, fortolkes som en maksimumgrænse for hver af passagererne, i tilfælde hvor flere personer rejser og checker ind sammen, idet de deler bagage, uanset om det antal bagagestykker, der checkes ind, er lavere end det faktiske antal rejsende?
 - 2) Eller skal den i ovennævnte bestemmelse indeholdte grænse for erstatningsansvaret fortolkes på den måde, at der for hvert enkelt stykke indchecket bagage kun kan være en passager, der har beføjelse til at kræve erstatning, og følgelig — idet den maksimale grænse for hver passager anvendes — selv om det godtgøres, at den bortkomne bagage, der er forsynet med én identificeringsmærkeseddel, tilhører mere end én passager?
-

RET TEN

Sag anlagt den 8. juli 2011 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-370/11)

(2011/C 290/12)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved understatssekretær M. Szpunar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF [meddelt under nummer K(2011) 2772] (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1), i sin helhed er ugyldig.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Republikken Polen anført følgende anbringender:

1) Første anbringende:

- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 194, stk. 2, andet afsnit, TEUF, sammenholdt med artikel 192, stk. 2, litra c), TEUF, idet der ikke er blevet taget hensyn til de enkelte medlemsstaters særegenheder med hensyn til brændstoffer, og idet produktbenchmarks er blevet afledt under anvendelse af referenceeffektiviteten for naturgas og dette brændstof er blevet inddraget som referencebrændstof.

2) Andet anbringende:

- Ligebehandlingsprincippet og artikel 191, stk. 2 og 3, TEUF er blevet tilsidesat derved, at der ved udarbejdelsen af den omtvistede afgørelse ikke er blevet taget hensyn til de forskelligartede situationer, der gør sig gældende i de forskellige områder i Den Europæiske Union.

3) Tredje anbringende:

- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 5, stk. 4, TEU (proportionalitetsprincippet), idet produktbenchmarks i den omtvistede afgørelse er blevet fastlagt på et langt mere restriktivt grundlag, end virkeliggørelsen af målene i direktiv 2003/87/EF kræver.

4) Fjerde anbringende:

- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 10a, sammenholdt med artikel 1, i direktiv 2003/87/EF, og Europa-Kommissionen har ikke kompetence til at vedtage den omtvistede foranstaltning.

Sag anlagt den 22. juli 2011 — Iran Transfo mod Rådet

(Sag T-392/11)

(2011/C 290/13)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Iran Transfo (Teheran, Iran) (ved advokat K. Kleinschmidt)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Der anordnes en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement, hvorved sagsøgte pålægges at fremlægge samtlige dokumenter vedrørende den anfægtede afgørelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af de rettigheder, der er sikret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Sagsøgerens rettigheder i henhold til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) er tilsidesat. I chartrets artikel 16 sikres friheden til at oprette og drive egen virksomhed i Den Europæiske Union, og artikel 17 vedrører retten til at anvende lovligt erhvervet ejendom i Den Europæiske Union og navnlig frit træffe dispositioner herover. Chartrets artikel 20 og 21 sikrer sagsøgeren ligebehandling og beskyttelse mod forskelsbehandling.

Sagsøgeren bliver som følge af den anfægtede afgørelse udelukket fra at deltage i samhandlen i Den Europæiske Union. Derved bringes sagsøgerens økonomiske eksistens i fare. Sagsøgeren er afhængig af leveringer fra Den Europæiske Unions økonomiske område.

Der foreligger ikke en offentlig interesse i at begrænse sagsøgerens frihed til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsret, ret til ligebehandling og beskyttelse mod forskelsbehandling. Der foreligger navnlig ingen faktiske omstændigheder, der kan udgøre en tilstrækkelig begrundelse for sagsøgtens afgørelse og det hermed forbundne indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren er navnlig ikke involveret i spredningsfølsomme nukleare aktiviteter eller udvikling af fremføringsmidler til atomvåben.

- 2) Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for afgørelsen

Der foreligger et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgtens afgørelse. Sagsøgeren er ikke involveret i spredningsfølsomme nukleare aktiviteter og/eller udvikling af fremføringsmidler til atomvåben.

- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Sagsøgte har ikke overholdt proportionalitetsprincippet ved afgørelsen. Sagsøgeren kan ganske vist ikke udelukke, at en energileverandør, der får leveret varer fra sagsøgeren, uden sagsøgerens viden har solgt transformatorer til de iranske atomenergimyndigheder i strid med kontrakten. De iranske atomenergimyndigheder ville dog uden videre ligeledes have kunnet skaffe sig tilsvarende transformatorer på verdensmarkedet eller på Den Europæiske Unions marked. De omtvistede mellemspændingstransformatorer fremstilles af alle renommerede producenter af generatorer og bliver forhandlet over hele verden, herunder i Iran. Hertil kommer, at der på verdensplan foregår en omfattende handel med brugte transformatorer, der har tilsvarende funktionsspecifikationer som de transformatorer, som sagsøgeren producerer.

- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt

Der foreligger en tilsidesættelse af retten til at blive hørt. Sagsøgeren stiller sig uforstående over for den begrundelse, der er anført i punkt 16 i bilag I til den anfægtede afgørelse, og sagsøgeren har heller ikke særskilt fået meddelt en tilstrækkelig begrundelse af sagsøgte, således at sagsøgerens ret til forsvaret og krav på effektiv retsbeskyttelse er blevet tilsidesat.

Appel iværksat den 25. juli 2011 af Yvette Barthel m.fl. til prøvelse af Personalerettens kendelse af 10. maj 2011 i sag F-59/10, Barthel m.fl. mod Domstolen

(Sag T-398/11 P)

(2011/C 290/14)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Yvette Barthel (Arlon, Belgien), Marianne Reiffers (Olm, Luxembourg), Lieven Massez (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal og D. Abreu Caldas)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol

Appellanternes påstande

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- Den af Personaleretten afsagte kendelse af 10. maj 2011 i sag F-59/10, Barthel m.fl. mod Domstolen, hvorved appellanternes søgsmål blev afvist, ophæves.
- Appellen fremmes til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Personaleretten med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende sagens formalitet og realitet.
- Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremført to anbringender.

- 1) Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten, for så vidt som Personaleretten med afvisningen af appellanternes søgsmål har tilsidesat artikel 296 TEUF, artikel 36, første punktum, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol samt artikel 7, stk. 1, i dettes bilag 1, ved ikke at undersøge alle de retskrænkelser, som blev gjort gældende for den, og ved ikke at gøre det muligt for appellanterne at få kendskab til begrundelsen for afvisningen af anbringenderne om, at en fortolkning af contrario af artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union i forhold til vedtægtens artikel 91 er ulovlig, og om ret til at indbringe en klage over en bebyrdende afgørelse for Domstolen inden for en frist på tre måneder fra den dag, hvor klagen blev meddelt den pågældende i overensstemmelse med denne bestemmelses andet led. Eftersom Personaleretten ikke har taget hensyn til samtlige de anbringender og argumenter, som appellanterne har gjort gældende til støtte for deres annullationssøgsmål, har den således tilsidesat sin pligt til at begrunde kendelsen.
- 2) Det andet anbringende er, at der er begået en retlig fejl derved, at Personaleretten fandt, at afgørelsen af 26. oktober 2009 om afslag på appellanternes ansøgning var en rent bekræftende afgørelse af et manglende svar, som må sidestilles med en stiltiende afvisning, idet det forsinkede svar er begrundet i en afventning af en intern meddelelse fra en af Domstolens tjenestegrene med henblik på at gøre det muligt for denne at undersøge, om appellanterne opfyldte betingelserne for at modtage tillæg for turnustjeneste i overensstemmelse med artikel 56a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

**Sag anlagt den 25. juli 2011 — Turbo Compressor
Manufacturer mod Rådet**

(Sag T-404/11)

(2011/C 290/15)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Turbo Compressor Manufacturer (Teheran, Iran) (ved advokat K. Kleinschmidt)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Der anordnes en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement, hvorved sagsøgte pålægges at fremlægge samtlige dokumenter vedrørende den anfægtede afgørelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af de rettigheder, der er sikret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Sagsøgerens rettigheder i henhold til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) er tilsidesat. I chartrets artikel 16 sikres friheden til at oprette og drive egen virksomhed i Den Europæiske Union, og artikel 17 vedrører retten til at anvende lovligt erhvervet ejendom i Den Europæiske Union og navnlig frit træffe dispositioner herover. Chartrets artikel 20 og 21 sikrer sagsøgeren ligebehandling og beskyttelse mod forskelsbehandling.

Sagsøgeren bliver som følge af den anfægtede afgørelse udelukket fra at deltage i samhandlen i Den Europæiske Union. Derved bringes sagsøgerens økonomiske eksistens i fare. Sagsøgeren er afhængig af leveringer fra Den Europæiske Unions økonomiske område.

Der foreligger ikke en offentlig interesse i at begrænse sagsøgerens frihed til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsret, ret til ligebehandling og beskyttelse mod forskels-

behandling. Der foreligger navnlig ingen faktiske omstændigheder, der kan udgøre en tilstrækkelig begrundelse for sagsøgtes afgørelse og det hermed forbundne indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren er navnlig ikke involveret i spredningsfølsomme nukleare aktiviteter eller udvikling af fremføringsmidler til atomvåben.

Der foreligger endvidere en forveksling. Den i den anfægtede afgørelse benævnte virksomhed SATAK er ikke identisk med sagsøgeren. Der er tale om en tredjepart, som er sagsøgeren ubekendt. Den omstændighed, at sagsøgeren ved den anfægtede afgørelse er optaget på listen i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, kan ifølge sagsøgeren alene forklares med, at der foreligger en forveksling med en anden virksomhed, som driver virksomheden »SATAK« eller lignende.

- 2) Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for afgørelsen

Der foreligger et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgtes afgørelse. Sagsøgeren er ikke involveret i spredningsfølsomme nukleare aktiviteter, handel med og/eller udvikling af fremføringsmidler til atomvåben eller andre våbensystemer.

- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Sagsøgte har ikke overholdt proportionalitetsprincippet ved afgørelsen. Sagsøgeren kan på baggrund af søgninger på internettet under søgeordene »SATAK« og »Irans atomprogram« kun formode, at den levering, der nævnes i punkt 31 i bilag I B til afgørelse 2011/299/FUSP, kunne omhandle seks luftbårne krydsermissiler af den sovjetiske type KH-55(SM), som Iran skulle have indkøbt i Ukraine i 2001 eller 2002.

Sagsøgeren opretholder hverken forretningsforbindelser til den statsejede ukrainske virksomhed UkrSpetzExport eller importerer luftbårne krydsermissiler af den sovjetiske type KH-55(SM) eller andre våben eller våbentransportsystemer.

Sagsøgeren er ikke den virksomhed, der i punkt 31 i bilag I B til den anfægtede afgørelse benævnes »SATAK«.

- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt.

Der foreligger en tilsidesættelse af retten til at blive hørt. Sagsøgeren stiller sig uforstående over for den begrundelse, der er anført i punkt 31 i bilag I B til den anfægtede afgørelse, og sagsøgeren har heller ikke særskilt fået meddelt en tilstrækkelig begrundelse af sagsøgte, således at sagsøgerens ret til forsvar og krav på effektiv retsbeskyttelse er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 31. juli 2011 — Ocean Capital Administration m.fl. mod Rådet

(Sag T-420/11)

(2011/C 290/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), First Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), First Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Second Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Second Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Third Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Third Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Fourth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Fifth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Sixth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Seventh Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Eighth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Ninth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Tenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Eleventh Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Twelfth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Kerman Shipping Co. Ltd (Valletta, Republikken Malta), Woking Shipping Investments Ltd (Valletta, Republikken Malta), Shere Shipping Co. Ltd (Valletta, Republikken Malta), Tongham Shipping Co. Ltd (Valletta, Republikken Malta), Uppercourt Shipping Co. Ltd (Valletta, Republikken Malta), Vobster Shipping Co. Ltd (Valletta, Republikken Malta) og Lancelin Shipping Co. Ltd (Limassol, Republikken Cypern) (ved barristers F. Randolph og M. Lester samt solicitor M. Taher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

— Annulatio af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 ⁽¹⁾ og Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 ⁽²⁾, for så vidt som de deri indeholdte foranstaltninger angår sagsøgerne.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1) Med første anbringende gøres gældende, at sagsøgte har begået en åbenbar fejl ved at afgøre, at sagsøgerne opfylder kriterierne for optagelse på listen, idet:

— det eneste grundlag, hvorpå sagsøgte har besluttet at optage sagsøgerne på listen, er påstande om, at de »ejes« eller »kontrolleres« af Islamic Republic of Iran Shipping Lines (»IRISL«), eller at de er IRISL's »datterselskab« eller »holdingselskab«

— sagsøgte har undladt at foretage en individuel bedømmelse (eller såfremt det har foretaget denne, da har begået en fejl) af de faktiske omstændigheder vedrørende hver enkelt sagsøger med henblik på at afgøre, hvorvidt det er sandsynligt, at hver af dem ville kunne foranlediges til at omgås de restriktive foranstaltninger mod IRISL på grund af den indflydelse, som IRISL angiveligt udøver på hver enkelt af dem.

2) Med andet anbringende gøres gældende, at de anfægtede foranstaltninger tilsidesætter sagsøgernes ret til en retfærdig rettergang og en effektiv domstolsbeskyttelse, idet:

— sådanne foranstaltninger ikke fastsætter nogen procedure, hvorefter sagsøgerne gøres bekendt med det bevismateriale, som afgørelsen om at indefryse deres midler var baseret på, eller som sætter dem i stand til at fremsætte relevante bemærkninger til dette bevismateriale

— den begrundelse, der er givet i de anfægtede foranstaltninger, blot er generel og uunderbygget

— sagsøgte ikke har givet tilstrækkelige oplysninger til, at sagsøgerne faktisk har kunnet fremsætte deres synspunkter hertil.

3) Med tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgte har undladt at give sagsøgerne en tilstrækkelig begrundelse for, at de er omfattet af de anfægtede foranstaltninger, og herved har tilsidesat sin forpligtelse til at anføre konkrete og specifikke grunde, der begrundes dets afgørelse.

4) Med fjerde anbringende gøres gældende, at de anfægtede foranstaltninger udgør en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af sagsøgernes ejendomsret og deres frihed til at udøve deres virksomhed, idet:

— indefrysningen af midler har en markant og langvarig indflydelse på deres grundlæggende rettigheder

— sagsøgernes optagelse på listen ikke har nogen rationel forbindelse med målet med de anfægtede foranstaltninger, nemlig at forhindre omgåelse af de restriktive foranstaltninger

— sagsøgte hverken har godtgjort, at en fuldstændig indefrysning af midler er den mindst indgribende måde, hvorpå dette mål kan sikres, eller at den meget betydelige skade for sagsøgerne er begrundet og forholdsmæssig.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23.5.2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran, EUT L 136, s. 26.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23.5.2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, EUT L 136, s. 65.

Sag anlagt den 5. august 2011 — Computer Resources mod Publikationskontoret

(Sag T-422/11)

(2011/C 290/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Computer Resources International (Dommeldange, Luxembourg) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Publikationskontor

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Unions Publikationskontors afgørelse af 22. juli 2011 om afslag på sagsøgerens bud i forbindelse med udbudsproceduren nr. AO 10340 »Computertjenester — softwareudvikling, vedligeholdelse, rådgivning og bistand til forskellige typer it-applikationer« (EUT 2011/S 66-106099) annulleres.
- Den Europæiske Unions Publikationskontor tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at Publikationskontoret har tilsidesat et væsentligt formkrav, idet den anfægtede afgørelse ikke indeholder en begrundelse for så vidt angår de særlige hensyn den ordregivende myndighed tog i betragtning, da den fastslog, at sagsøgerens bud var usædvanligt lavt.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at Publikationskontoret har tilsidesat den gældende procedure som omhandlet i artikel 139 i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 ⁽¹⁾.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at Publikationskontoret har fordrejet proceduren eller truffet sin afgørelse uden det korrekte retsgrundlag eller i det mindste har givet en fejlagtig begrundelse, idet sagsøgerens afklaringer ikke blev forstået og ikke blev besvaret.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

Sag anlagt den 2. august 2011 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-432/11)

(2011/C 290/18)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rami Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål fremmes til realitetsbehandling og tages til følge
- Rådets afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011 samt afgørelsens efterfølgende gennemførelsesakter, som fastholder sagsøgeren på listen over personer, der omfattes af restriktive foranstaltninger, såvel som Rådets forordning (EU) nr. 442/2011 af 9. maj 2011 og efterfølgende gennemførelsesakter annulleres, for så vidt som de angår sagsøgeren
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at foreligger en tilsidesættelse af den i artikel 6 og 13 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«) såvel som i artikel 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder foreskrevne ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.
- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet sagsøgeren foreholder Rådet, at den givne begrundelse ikke opfylder den forpligtelse, som påhviler Den Europæiske Unions institutioner, og som er foreskrevet i EMRK's artikel 6, artikel 296 TEUF, samt artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at de anfægtede foranstaltninger på uberettiget og uforholdsmæssig måde begrænser sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder særlig hans ejendomsret som foreskrevet i tillægsprotokollen til EMK og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hans ret til respekt for hans ære og omdømme som foreskrevet i EMRK's artikel 8 og 10, hans frihed til at iværksætte og udøve virksomhed som foreskrevet i artikel 15 og 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og endelig den formodning om uskyld, der er foreskrevet i EMRK's artikel 6 og artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 2. august 2011 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-433/11)

(2011/C 290/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ehab Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling og er begrundet.
- Rådets afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011 og gennemførelsesretsakterne til denne afgørelse (særligt Rådets afgørelse 2011/302/FUSP af 23.5.2011, der fastsætter optagelsen af sagsøgeren på listen over de personer, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger i afgørelse 2011/273/FUSP) samt Rådets forordning (EU) nr. 442/2011 af 9. maj 2011 og gennemførelsesretsakterne hertil (dvs. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 504/2011 af 23.5.2011 og berigtigelsen hertil) annulleres, for så vidt som de angår sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og af retten til effektiv retsbeskyttelse som fastsat i artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«) og i artikel 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, for så vidt som sagsøgeren bebrejder Rådet, at den anførte begrundelse ikke opfylder de forpligtelser, som påhviler EU-institutionerne, og som er fastsat i EMRK's artikel 6, artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 3) Tredje anbringende om det forhold, at de anfægtede foranstaltninger på ubegrundet og uforholdsmæssig vis indskrænker sagsøgerens grundlæggende rettigheder, navnlig hans ejendomsret som fastsat i artikel 1 i den første tillægsprotokol til EMRK og i artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hans ret til beskyttelse af ære og omdømme som fastsat i EMRK's artikel 8 og 10, og endelig princippet om uskyldsformod-

ning som fastsat i EMRK's artikel 6 og i artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 3. august 2011 — Afriqiyah Airways mod Rådet

(Sag T-436/11)

(2011/C 290/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Afriqiyah Airways (Tripoli, Libyen) (ved advokat B. Sarfati)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/300/FUSP af 23. maj 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/137/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen (EUT L 136, s. 85) samt bilag II til den nævnte afgørelse, annulleres, og
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fem anbringender.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at proceduren for vedtagelsen af retsaktten var mangelfuld. Sagsøgeren påberåber sig fraværet af en retmæssig procedure for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse som foreskrevet i artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2011/137/FUSP af 28. februar 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen (EUT L 58, s. 53) og en tilsidesættelse af bestemmelserne i artikel 296, stk. 2, TEUF.
- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at afgørelsen var utilstrækkeligt begrundet. Sagsøgeren anfører, at Rådet har givet en stereotyp begrundelse, som hverken giver adressaten mulighed for at forstå grundene for dens vedtagelse, eller Retten mulighed for at udøve sin domstolskontrol med retsaktens retmæssighed. Begrundelsen, ifølge hvilken sagsøgeren er et datterselskab, der er ejet af Libyan African Investment Portfolio, som er en enhed, der selv er omfattet af restriktive foranstaltninger, er ikke tilstrækkelig.
- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at retten til forsvar er blevet tilsidesat, idet det på ingen måde er godtgjort, at retten til forsvar er blevet overholdt, og at sagsøgeren er blevet givet mulighed for at gøre sine rettigheder gældende før selskabets optagelse på listen.

- 4) Med fjerde anbringende gøres gældende, at artikel 27 TEU er blevet tilsidesat. Sagsøgeren gør gældende, at den i punkt 2 nævnte afgørelse 2011/137/FUSP og Rådets afgørelse 2011/178/FUSP af 23. marts 2011 om ændring af afgørelse 2011/137/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen (EUT L 78, s. 24), blev vedtaget under tilsidesættelse af bestemmelserne i artikel 27, stk. 1, TEU.
- 5) Med femte anbringende gøres gældende, at der er foretaget retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, idet sagsøgeren er et civilt luftfartselskab, som driver passager- fragttransport, mens den anfægtede afgørelse har den virkning at indefryste sagsøgerens midler med den ene begrundelse, at selskabet ejes af den libyske stat via en investeringsfond.

Sag anlagt den 12. august 2011 — BelTechExport mod Rådet

(Sag T-438/11)

(2011/C 290/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BelTechExport ZAO (Minsk, Belarus) (ved advokaterne V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas og E. Matulionyte)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) nr. 588/2011 af 20. juni 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for præsident Lukashenko og visse embedsmænd i Belarus (EUT L 161, s. 1) annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren
- Rådets afgørelse 2011/357/FUSP af 20. juni 2011 om ændring af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse embedsmænd i Belarus (EUT L 161, s. 25) annulleres for som vidt som den vedrører sagsøgeren
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger..

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat sin forpligtelse til at angive en tilstrækkelig begrundelse for at optage sagsøgeren på listen over de personer, som de restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.
- 2) Andet anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, der er fastlagt i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende

gende rettigheder og artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet

- sagsøgte på intet tidspunkt har angivet en detaljeret begrundelse for at optage sagsøgeren på listen over personer, som er undergivet de restriktive foranstaltninger, og
- sagsøgte ikke har givet sagsøgeren mulighed for effektivt at udøve sin ret til forsvar, navnlig retten til at blive hørt og retten til adgang til en procedure, der gør det muligt effektivt at anmode om sletning fra listen over personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

- 3) Tredje anbringende om, at sagsøgte anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved i forbindelse med de anfægtede foranstaltninger at lægge til grund, at sagsøgeren er den største eksport/importvirksomhed af forsvarsmateriel i Belarus, hvorfor det har en forbindelse til eller er medvirkende til overtrædelser af valgstandarder og menneskerettigheder eller overgreb mod civilsamfundet i Belarus.

- 4) Fjerde anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat ejendomsretten, der er sikret i artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på en ubegrundet og uforholdsmæssig måde uden tungtvejende beviser.

- 5) Femte anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat proportionalitetsprincippet ved at pålægge en uforholdsmæssig begrænsning af sagsøgerens grundlæggende rettigheder uden at give de fornødne processuelle garantier og fremlægge tungtvejende beviser.

Sag anlagt den 12. august 2011 — Sport-pari mod Rådet

(Sag T-439/11)

(2011/C 290/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sport-pari ZAO (Minsk, Belarus) (ved advokaterne V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas og E. Matulionyte)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) nr. 588/2011 af 20. juni 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for præsident Lukashenko og visse embedsmænd i Belarus (EUT L 161, s. 1) annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren

- Rådets afgørelse 2011/357/FUSP af 20. juni 2011 om ændring af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse embedsmænd i Belarus (EUT L 161, s. 25) annulleres for som vidt som den vedrører sagsøgeren
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført det hovedanbringende, at de anfægtede rådsforanstaltninger er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at Rådet med urette fastslog, at sagsøgeren a) er kontrolleret af Vladimir Peftiev, b) driver det nationale lotteri c) har forbindelse til eller er medvirkende til overtrædelser af valgstandarder og menneskerettigheder eller til overgreb mod civilsamfundet i Belarus, eller til indførsel af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse.

Sagsøgeren har anført yderligere fire anbringender til støtte for søgsmålet.

- 1) Første anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat sin forpligtelse til at angive en tilstrækkelig begrundelse for at optage sagsøgeren på listen over de personer, som de restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.
- 2) Andet anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, der er fastlagt i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet
 - sagsøgte på intet tidspunkt har angivet en detaljeret begrundelse for at optage sagsøgeren på listen over personer, som er undergivet de restriktive foranstaltninger, og
 - sagsøgte ikke har givet sagsøgeren mulighed for effektivt at udøve sin ret til forsvar, navnlig retten til at blive hørt og retten til adgang til en procedure, der gør det muligt effektivt at anmode om sletning fra listen over personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
- 3) Tredje anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat ejendomsretten, der er sikret i artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på en ubegrundet og uforholdsmæssig måde uden tungtvejende beviser.
- 4) Fjerde anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat proportionalitetsprincippet ved at pålægge en uforholdsmæssig begrænsning af sagsøgerens grundlæggende rettigheder uden at give de fornødne processuelle garantier og fremlægge tungtvejende beviser.

Sag anlagt den 12. august 2011 — BT Telecommunications mod Rådet

(Sag T-440/11)

(2011/C 290/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BT Telecommunications PUE (Minsk, Belarus) (ved advokaterne V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas og E. Matulionyte)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) nr. 588/2011 af 20. juni 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for præsident Lukashenko og visse embedsmænd i Belarus (EUT L 161, s. 1) annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets afgørelse 2011/357/FUSP af 20. juni 2011 om ændring af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse embedsmænd i Belarus (EUT L 161, s. 25) annulleres for som vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat sin forpligtelse til at angive en tilstrækkelig begrundelse for at optage sagsøgeren på listen over de personer, som de restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.
- 2) Andet anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, der er fastlagt i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet
 - sagsøgte på intet tidspunkt har angivet en detaljeret begrundelse for at optage sagsøgeren på listen over personer, som er undergivet de restriktive foranstaltninger, og
 - sagsøgte ikke har givet sagsøgeren mulighed for effektivt at udøve sin ret til forsvar, navnlig retten til at blive hørt og retten til adgang til en procedure, der gør det muligt effektivt at anmode om sletning fra listen over personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

- 3) Tredje anbringende om, at sagsøgte anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved i forbindelse med de anfægtede foranstaltninger at lægge til grund, at sagsøgeren har en tilknytning til Lukashenkos regime og yder støtte til dette regime, eller at sagsøgeren medvirker til overtrædelser af de internationale valgstandarde og overgreb mod civilsamfundet og den demokratiske opposition eller indførsel til Belarus af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse.
- 4) Fjerde anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat ejendomsretten, der er sikret i artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på en ubegrundet og uforholdsmæssig måde uden tungtvejende beviser.
- 5) Femte anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat proportionalitetsprincippet ved at pålægge en uforholdsmæssig begrænsning af sagsøgerens grundlæggende rettigheder uden at give de fornødne processuelle garantier og fremlægge tungtvejende beviser.

Sag anlagt den 12. august 2011 — Peftiev mod Rådet

(Sag T-441/11)

(2011/C 290/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vladimir Peftiev (Minsk, Belarus) (ved advokaterne V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas og E. Matulionyte)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) nr. 588/2011 af 20. juni 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for præsident Lukashenko og visse embedsmænd i Belarus (EUT L 161, s. 1) annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets afgørelse 2011/357/FUSP af 20. juni 2011 om ændring af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse embedsmænd i Belarus (EUT L 161, s. 25) annulleres for som vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat sin forpligtelse til at angive en tilstrækkelig begrundelse for at optage

sagsøgeren på listen over de personer, som de restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.

- 2) Andet anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, der er fastlagt i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet
 - sagsøgte på intet tidspunkt har angivet en detaljeret begrundelse for at optage sagsøgeren på listen over personer, som er undergivet de restriktive foranstaltninger, og
 - sagsøgte ikke har givet sagsøgeren mulighed for effektivt at udøve sin ret til forsvar, navnlig retten til at blive hørt og retten til adgang til en procedure, der gør det muligt effektivt at anmode om sletning fra listen over personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

- 3) Tredje anbringende om, at sagsøgte anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at lægge til grund, at sagsøgeren har en tilknytning til præsident Lukashenko og hans familie, at han er økonomisk chefrådgiver for præsident Lukashenko og en central finansiel sponsor af Lukashenkoregimet, og at Beltechexport er en virksomhed, hvori sagsøgeren er bestyrelsesformand, og er den største virksomhed for eksport og import af forsvarsmateriel i Belarus.

- 4) Fjerde anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat ejendomsretten, der er sikret i artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på en ubegrundet og uforholdsmæssig måde uden tungtvejende beviser.

- 5) Femte anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat proportionalitetsprincippet ved at pålægge en uforholdsmæssig begrænsning af sagsøgerens grundlæggende rettigheder uden at give de fornødne processuelle garantier og fremlægge tungtvejende beviser.

Sag anlagt den 5. august 2011 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-442/11)

(2011/C 290/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikionion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis og M. Dermizakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 27. maj 2011 om ikke at iværksætte afhjælpende foranstaltninger, efter at Den Europæiske Ombudsmand konkluderede, at den beslutning, Kommissionen traf i november 2006 om at vælge produkter og tjenester fra et tredje selskab, ikke var forenelig med EU's lovgivning om offentlige indkøb, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning med henblik på at udligne det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af Kommissionens beslutning i november 2006.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 1 mio. EUR for tabet af muligheden for at deltage i den udbudsprocedure, som Kommissionens besluttede at aflyse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 1 mio. EUR for tilladelsen til at anvende intellektuelle ejendomsrettigheder.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 10 mio. EUR for et ikke-økonomisk tab, der består i, at sagsøgerens omdømme og troværdighed blev undergravet.
- Kommissionen tilpligtes at offentliggøre en offentlig meddelelse, der underretter markedet og alle de brugere, der er interesserede i CIRCA (et IT-værktøj, der giver mulighed for elektronisk samarbejde mellem ansatte eller grupper af personer, der befinder sig forskellige steder), om at dette ikke er en forældet platform, at den platform, der er udviklet af Alfresco Software Ltd., ikke er en »privilegeret« platform, og at brugere frit kan vælge den platform de ønsker som substitut for CIRCA.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og andre omkostninger, der er afholdt i forbindelse med den foreliggende sag, også selv om sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte forpligtelsen i henhold til artikel 27, 88, 89 og 91 i finansforordningen⁽¹⁾ og artikel 116, 122 og 124 i gennemførelsesbestemmelserne⁽²⁾ til at gennemføre en offentligt eller begrænset udbudsprocedure.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte principperne om ikke-forskelsbehandling og ligebehandling.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte principperne om god forvaltningsskik og begrundelsespligten.

- 4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået magtfordrejning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

Sag anlagt den 12. august 2011 — Charron Inox og Almet mod Kommissionen

(Sag T-445/11)

(2011/C 290/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Charron Inox (Marseille, Frankrig) og Almet (Satolas-et-Bonce, Frankrig) (ved advokat P.O. Koubi-Flotte)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annulatio af Kommissionens forordning (EU) nr. 627/2011 af 27. juni 2011.
- Subsidiært; det fastslås, at Kommissionen har begået en fejl ved ikke at fastsætte et tilstrækkeligt tidsrum mellem offentliggørelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 627/2011 af 27. juni 2011 og dets ikrafttrædelse, og at der tildeles en erstatning til de sagsøgende virksomheder på følgende beløb:
 - Tab:
 - For virksomheden CHARRON: 123 297,69 EUR
 - For virksomheden ALMET: 384 210 EUR
 - Tabt fortjeneste:
 - For virksomheden CHARRON: for så vidt angår kontrakten indgået med virksomheden SURAJ for et beløb på 78 501,76 USD, svarende til 55 211,57 EUR
 - For virksomheden ALMET, for så vidt angår kontrakten indgået med virksomheden SURAJ for et beløb på 69 059,18 USD, svarende til 48 827,61 EUR til dags dato

— Mere subsidiært; det fastslås, at Kommissionen er objektivt ansvarlig for ikke at have fastsat et tilstrækkeligt tidsrum mellem offentliggørelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 627/2011 af 27. juni 2011 og dets ikrafttrædelse, og at der tildeles en erstatning til de sagsøgende virksomheder på følgende beløb:

— Tab:

— For virksomheden CHARRON: 123 297,69 EUR

— For virksomheden ALMET: 384 210 EUR

— Tabt fortjeneste:

— For virksomheden CHARRON: for så vidt angår kontrakten indgået med virksomheden SURAJ for et beløb på 78 501,76 USD, svarende til 55 211,57 EUR

— For virksomheden ALMET, for så vidt angår kontrakten indgået med virksomheden SURAJ for et beløb på 69 059,18 USD, svarende til 48 827,61 EUR til dags dato

— Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger, samt et beløb på 10 000 EUR som bidrag til de sagsøgende virksomheders omkostninger til forsvar.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende om alvorlige mangler ved Kommissionens beslutningsgrundlag forud for dens beslutning i det omfang, at disse mangler har medført, at de omstændigheder, der blev lagt til grund, var urigtige.
- 2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af princippet om berettiget forventning i det omfang, hvor den øjeblikkelige ikrafttrædelse af den anfægtede forordning ikke gav de sagsøgende virksomheder mulighed for at tilpasse deres praksis.

Appel iværksat den 11. august 2011 af Den Europæiske Politienhed (Europol) til prøvelse af Personalerettens dom af 26. maj 2011 i sag F-83/09, Kalmár mod Europol

(Sag T-455/11 P)

(2011/C 290/27)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Politienhed (Europol) (ved D. Neumann, D. El Khoury og J. Arnould, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og E. Antypas)

Den anden part i appelsagen: Andreas Palmár (Haag, Nederlandene)

Appellantens påstande

— Appellanten har nedlagt påstand om, at den appellerede dom ophæves, og Retten træffer afgørelse i realiteten for så vidt som Personaleretten

a) annullerede afgørelsen af 4. februar 2009, hvorved direktøren for Europol opsigde Andreas Kalmárs midlertidige ansættelseskontrakt, annullerede afgørelsen af 24. februar 2009, hvorved direktøren for Europol fritstillede den pågældende fra at gøre tjeneste i opsigelsesperioden, og annullerede afgørelsen af 18. juli 2009, hvorved appellanten fik afslag på sin klage

b) pålagde Europol at betale 5 000 EUR i skadeserstatning til Andreas Kalmár

c) tilpligtede Europol at betale sagsomkostningerne.

— Indstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og omkostningerne i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført seks anbringender.

- 1) Første anbringende: Der er tale om en tilsidesættelse af forbuddet mod at træffe afgørelse *ultra petita* og en tilsidesættelse af retten til forsvar. Efter appellants opfattelse foretog Personaleretten en prøvelse af andre anbringender end af dem, som indstævnte havde fremsat.
- 2) Andet anbringende: Personaleretten udviste en urigtig retsopfattelse ved bedømmelsen af de anfægtede afgørelses lovlighed. Personaleretten anvendte navnlig bistandsforpligtelsen og begrundelsesforpligtelsen forkert.
- 3) Tredje anbringende: Personaleretten udviste en urigtig retsopfattelse vedrørende genstanden for annullationspåstanden. Den burde have anset afgørelsen af 18. juli 2009 for en bebyrdende afgørelse, der ligeledes er underlagt Personalerettens kontrol.
- 4) Fjerde anbringende: Personaleretten begik flere fejl ved vurderingen af, at Europol ved afskedigelsesafgørelsen »ikke« eller »ikke i fornødent omfang« tog hensyn til bestemte »relevante og ikke ubetydelige faktiske omstændigheder«.
- 5) Femte anbringende: Den appellerede dom er utilstrækkeligt begrundet.
- 6) Sjette anbringende: Personaleretten tilkendte indstævnte skadeserstatning på et fejlagtigt grundlag.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 22. juli 2011 — ZZ m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-72/11)

(2011/C 290/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: ZZ m.fl. (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels annullation af afgørelserne om fastsættelse af forfremmelsestærsklerne for forfremmelsesårene 2010 og 2011 til lønklasserne AD13 og AD14, dels annullation af listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasserne AD13 og AD14 i forfremmelsesåret 2010 og annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag på at forfremme et endnu større antal andre tjenestemænd til lønklasserne AD12 eller AD13.

Sagsøgernes påstande

- Annullation af afgørelserne om fastsættelse af forfremmelsestærsklerne for forfremmelsesårene 2010 og 2011 til lønklasserne AD13 og AD14, som blev offentliggjort i Administrative Oplysninger nr.3-2010, 65-2010 og 76-2010.
- Annullation af listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasserne AD13 og AD14 i forfremmelsesåret 2010, som blev offentliggjort i Administrative Oplysninger nr. 65-2010, for så vidt som denne liste blev fastsat på grundlag af ulovlige forfremmelsestærskler, og annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag på at forfremme et endnu større antal andre tjenestemænd til lønklasserne AD12 eller AD13.

— Om fornødent: annullation af afgørelserne om afslag på sagsøgernes klager.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 28. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-74/11)

(2011/C 290/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Rodriguez, A. Blot og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af den af Kommissionens ansættelsesmyndighed truffene afgørelse om at bringe sagsøgerens tidsubestemte ansættelseskontrakt til ophør.

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af den af Kommissionens ansættelsesmyndighed truffene afgørelse om at bringe sagsøgerens tidsubestemte ansættelseskontrakt til ophør og, om fornødent, af afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 290/18	Sag T-432/11: Sag anlagt den 2. august 2011 — Makhlouf mod Rådet	13
2011/C 290/19	Sag T-433/11: Sag anlagt den 2. august 2011 — Makhlouf mod Rådet	14
2011/C 290/20	Sag T-436/11: Sag anlagt den 3. august 2011 — Afriqiyah Airways mod Rådet	14
2011/C 290/21	Sag T-438/11: Sag anlagt den 12. august 2011 — BelTechExport mod Rådet	15
2011/C 290/22	Sag T-439/11: Sag anlagt den 12. august 2011 — Sport-pari mod Rådet	15
2011/C 290/23	Sag T-440/11: Sag anlagt den 12. august 2011 — BT Telecommunications mod Rådet	16
2011/C 290/24	Sag T-441/11: Sag anlagt den 12. august 2011 — Peftiev mod Rådet	17
2011/C 290/25	Sag T-442/11: Sag anlagt den 5. august 2011 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen	17
2011/C 290/26	Sag T-445/11: Sag anlagt den 12. august 2011 — Charron Inox og Almet mod Kommissionen	18
2011/C 290/27	Sag T-455/11 P: Appel iværksat den 11. august 2011 af Den Europæiske Politienhed (Europol) til prøvelse af Personalerettens dom af 26. maj 2011 i sag F-83/09, Kalmár mod Europol	19

Retten for EU-Personalesager

2011/C 290/28	Sag F-72/11: Sag anlagt den 22. juli 2011 — ZZ m.fl. mod Kommissionen	20
2011/C 290/29	Sag F-74/11: Sag anlagt den 28. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen	20

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA